

Een herinnering is geen uitnodiging

Als een belastingplichtige niet is uitgenodigd tot het doen van aangifte, kan de bewijslast niet worden omgekeerd en verzwaard wegens het niet doen van de vereiste aangifte. En een herinnering is geen uitnodiging, zo blijkt uit een recent arrest van de Hoge Raad.

A heeft volgens de inspecteur over 2009 niet de vereiste aangifte gedaan in verband met vermeende inkomsten uit hennepsteelt. De inspecteur legt onder meer navorderingsaanslagen op onder omkering en verzwaaring van de bewijslast.

Gerechtshof Den Haag oordeelt dat A op 27 augustus 2010 is herinnerd en op 8 oktober 2010 is aangemaand tot het doen van aangifte. De brieven zijn volgens het gerechtshof verzonden naar het adres waar A ten tijde van de verzending van de brieven stond ingeschreven. Op grond hiervan wordt vermoed dat A de brieven heeft ontvangen dan wel dat deze aan hem zijn aangeboden. A is er niet in geslaagd dat vermoeden te weerleggen; A heeft niet voldaan aan zijn verplichting tot het doen van de vereiste aangifte en daarom moet de bewijslast worden omgekeerd en verzwaard, aldus het gerechtshof.

A stelt in cassatie dat hij de uitnodiging, herinnering en aanmaning tot het doen van aangifte niet heeft ontvangen. A meent dat de inspecteur door enkel niet-getekende afschriften van de herinnering en de aanmaning te overleggen zijn stelling dat A is uitgenodigd tot het doen van aangifte, onvoldoende heeft onderbouwd.

De Hoge Raad stelt voorop dat van het niet doen van de vereiste aangifte alleen sprake kan zijn als de inspecteur de betrokkene heeft uitgenodigd tot het doen van aangifte¹. Het ligt op de weg van de inspecteur om aannemelijk te maken dat de uitnodiging tot het doen van aangifte op het adres van A is ontvangen of aangeboden dan wel A op andere wijze heeft

bereikt. De inspecteur kan daarbij in eerste instantie volstaan met het bewijs van verzending van de uitnodiging naar het juiste adres².

Het gerechtshof heeft volgens de Hoge Raad niet vastgesteld dat de uitnodiging naar het juiste adres is verzonden. Het gerechtshof heeft enkel aannemelijk geacht dat de herinnering en de aanmaning op het adres van A zijn ontvangen of aangeboden. Dat is echter onvoldoende om te kunnen aannemen dat A is uitgenodigd tot het doen van aangifte. Het oordeel van het gerechtshof dat A niet de vereiste aangifte heeft gedaan en dat om die reden de bewijslast moet worden omgekeerd en verzwaard, is onjuist. De Hoge Raad verwijst de zaak voor verdere afdoening naar gerechtshof Amsterdam.

Bron: Hoge Raad 24 juni 2016, nr. 15/02345, ECLI:NL:HR:2016:1268

 De aanhouder wint, daar lijkt het althans in deze zaak wel op: volgens de rechtbank is het niet van belang of betrokkene zou zijn uitgenodigd voor het doen van aangifte, omdat hij uiteindelijk wel een aangiftebiljet heeft ingediend. Vervolgens neemt het gerechtshof aan dat betrokkene wel is uitgenodigd op grond van afschriften van een niet-getekende herinnering en aanmaning. De Hoge Raad maakt daar (gelukkig voor betrokkene) korte metten mee. ◀

Noten

- 1 HR 25 oktober 2013, nr. 12/0087, ECLI:NL:HR:2013:971 en HR 23 december 2003, nr. 00158/03, ECLI:NL:HR: 2003:AL6161
- 2 HR 15 december 2006, nr. 41882, ECLI:NL:HR:AZ4416

‘Volgens de rechtbank is het niet van belang of betrokkene zou zijn uitgenodigd’